32003D0170

L 67/27 AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA 2003.3.12.

A TANÁCS 2003/170/IB HATÁROZATA
(2003. február 27.)
az tagállamok bűnüldözési szervei által külföldre kiküldött összekötő tisztviselők közös alkalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 30. cikke (1) bekezdésének a), b), és c) pontjára, 30. cikke (2) bekezdésének c) pontjára és 34. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel a Dán Királyság kezdeményezésére [1],

tekintettel az Európai Parlament véleményére [2],

mivel:

(1) 1998. december 3-i ülésén a bel- és igazságügyi miniszterekből álló Tanács elfogadta az Amszterdami Szerződésnek a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó rendelkezései lehető legjobb végrehajtásáról [3] szóló tanácsi és bizottsági cselekvési tervet, amelynek 48. intézkedése előírja, hogy a Szerződés hatálybalépését követő öt éven belül intézkedéseket kell hozni az együttműködés és a közös kezdeményezések előmozdítására a képzés, az összekötő tisztviselők cseréje, a kiküldések, az eszközök alkalmazása és a kriminalisztikai kutatás terén.

(2) 1998. december 11-i és 12-i bécsi ülésén az Európai Tanács 83. következtetésében támogatta az Amszterdami Szerződésnek a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó rendelkezései lehető legjobb végrehajtásáról szóló tanácsi és bizottsági cselekvési tervet, 89. következtetésében pedig a szervezett bűnözés elleni fellépés fokozására hívott fel, tekintettel a Szerződés által megnyitott lehetőségekre.

(3) Az 1999. október 15-i és 16-i tamperei ülésén az Európai Tanács felkérte a Tanácsot és a Bizottságot, az Európai Parlamenttel szorosan együttműködve, hogy segítse elő az Amszterdami Szerződés teljes és azonnali végrehajtását a belügyminiszterekből álló Tanács által 1998. december 3-án elfogadott, és az Európai Tanács 1998. december 11-i és 12-i bécsi ülésén támogatott cselekvési terv, valamint azon politikai iránymutatások és tényleges célkitűzések alapján, amelyek a határokon átnyúló bűnözés elleni harc céljából a rendőri együttműködés elmélyítését érintik és amelyekről Tamperében megállapodás született.

(4) Az 1999. december 10-i és 11-i helsinki ülésén az Európai Tanács sürgette az Európai Uniót, hogy nemzetközi szinten fokozza erőfeszítéseit a kábítószerek iránti kereslet, illetve azok kínálatának csökkentése, valamint a bel- és igazságügy terén harmadik országokkal folytatott együttműködés fokozása által. Az Európai Tanács azt is megállapította, hogy az összes érintett hatóság közös erőfeszítésére lesz szükség, amelyben az Europol különösen szerepet kap.

(5) A 2001. december 14-i és 15-i laekeni ülésén az Európai Tanács 37. következtetésében megerősítette a Tamperében meghatározott iránymutatásokat és célkitűzéseket, és azt is megállapította, hogy szükség volt új ösztönzést és iránymutatásokat adni a bizonyos területeken tapasztalható lemaradások behozása érdekében.

(6) 1996. október 14-én a Tanács elfogadta a tagállamoknak az összekötő tisztviselőkkel kapcsolatos kezdeményezéseire vonatkozó közös keretrendszerről szóló 96/602/IB együttes fellépést [4].

(7) Az együttes fellépés alkalmazása során szerzett tapasztalatokra tekintettel és figyelembe véve az Amszterdami Szerződés határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemről szóló rendelkezéseit, a tagállamok közötti együttműködést az összekötő tisztviselők számára kijelölt feladatokkal kapcsolatban, valamint összekötő tisztviselők harmadik országokhoz és nemzetközi szervezetekhez történő kiküldését erősíteni és fejleszteni kell.

(8) Amennyiben az Europol-egyezményben [5] meghatározott feladatok végrehajtása szempontjából ez lényeges, az Europol együttműködési kapcsolatokat létesít és tart fenn harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel.

(9) Az Europol harmadik országok és nemzetközi szervezetek széles körével létesített és fog létesíteni együttműködési kapcsolatokat.

(10) Az Europolnak meg kell adni a szükséges támogatást és eszközöket, hogy az európai rendőrségi együttműködés központjaként hatékonyan működhessen. Az Európai Tanács hangsúlyozta, hogy az Europol központi szerepet játszik a tagállamok hatóságai közötti együttműködésben a határokon átnyúló bűnözés felderítése terén a bűnözés megelőzésének, elemzésének és felderítésének uniós szintű támogatásával.

([1]) HL C 176., 2002.7.24., 8. o.
([2]) Az Európai Parlament 2002. november 20-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) HL C 19., 1999.1.23., 1. o.
([4]) HL L 268., 1996.10.19., 2. o.
([5]) HL C 316., 1995.11.27., 2. o.

(11) Az Europolnak lehetőséget kell adni, hogy bizonyos mértékig igénybe vegye a tagállamok harmadik országokba kiküldött összekötő tisztviselőit, ily módon erősítve az Europol operatív támogató funkcióját a nemzeti rendőri szervekkel kapcsolatban.

(12) A tagállamok elismerik, hogy a tagállamok által a saját nemzeti igényeik figyelembevételével harmadik országokba és nemzetközi szervezetekhez kiküldött összekötő tisztviselők között máris kiterjedt együttműködés folyik. Szükséges azonban ezen összekötő tisztviselők közötti együttműködés bizonyos vonatkozásainak erősítése a tagállamok erőforrásainak lehető legjobb kihasználása érdekében.

(13) A tagállamok között az ezen a területen folyó együttműködést az információcsere megkönnyítése érdekében erősíteni kell, tekintettel a határokon átnyúló súlyos bűnözés elleni küzdelemre.

(14) A tagállamok különös fontosságot tulajdonítanak a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemnek, mivel úgy vélik, hogy az információcserével kapcsolatos együttműködés erősítése fokozza a nemzeti hatóságok képességét a bűnözés elleni hatékony küzdelemre. A tagállamok úgy vélik, az Europolnak központi szerepet kell játszania ebben.

(15) E határozat célja, hogy szabályozza a határokon átnyúló súlyos bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos kérdéseket.

(16) A közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között 1985. június 14-én Schengenben kötött megállapodást végrehajtó egyezmény [1] (a továbbiakban: a Schengeni Megállapodást végrehajtó egyezmény) összekötő tisztviselők közös alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit tovább kell fejleszteni, tekintettel a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem terén a tagállamok között folytatott együttműködés erősítésére.

(17) Izland és Norvégia tekintetében e határozat a 8. cikk kivételével a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás [2] értelmében, amelyek a kérdéses megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló 1999/437/EK tanácsi határozat [3] 1. cikke (H) bekezdésében említett területekhez tartoznak.

(18) Az Egyesült Királyság részt vesz e határozatban az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 5. cikkével, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozat [4] 8. cikkének (2) bekezdésével összhangban.

(19) Írország részt vesz e határozatban az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 5. cikkével, valamint Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozat [5] 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban.

(20) A 96/602/IB tanácsi együttes fellépést és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 47. cikke (4) bekezdését ennek megfelelően hatályon kívül kell helyezni,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Meghatározás

(1) E határozatban az „összekötő tisztviselő” az egyik tagállam képviselője, akit egy bűnüldözési szerv egy vagy több harmadik országba vagy nemzetközi szervezethez küldött ki ezen országok hatóságaival vagy e szervezetekkel való kapcsolatok létesítése és fenntartása érdekében, a bűncselekmények megelőzéséhez és felderítéséhez történő hozzájárulás céljából.

(2) E határozat nem sérti a tagállamok összekötő tisztviselőinek kötelezettségeik keretén belül meghatározott, a nemzeti jognak, a nemzeti igényeknek és bármely egyéb, a fogadó állammal vagy nemzetközi szervezettel kötött kedvezőbb megállapodásoknak megfelelő feladatait.

2. cikk

Az összekötő tisztviselők feladatai

(1) Mindegyik tagállam biztosítja, hogy összekötő tisztviselői az információk gyűjtésének és cseréjének megkönnyítése és felgyorsítása érdekében közvetlen kapcsolatokat létesítsenek és tartsanak fenn a fogadó állam hatáskörrel rendelkező hatóságaival vagy a nemzetközi szervezettel.

[1] HL L 239., 2000.9.22., 19. o.
[2] HL L 176., 1999.7.10., 36. o.
[3] HL L 176., 1999.7.10., 31. o.
[4] HL L 131., 2000.6.1., 43. o.
[5] HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

(2) Ezen kívül mindegyik tagállam összekötő tisztviselője hozzájárul az olyan információk gyűjtéséhez és cseréjéhez, amelyek felhasználhatók a határokon átnyúló súlyos bűnözés elleni küzdelemhez, beleértve az érintett államokban vagy nemzetközi szervezetekben működő jogrendszerre és az azokban rendelkezésre álló operatív módszerekre vonatkozó naprakészebb ismereteket biztosító információkat is.

(3) Az összekötő tisztviselők kötelezettségeik keretében végzik feladataikat, a nemzeti jogukban megállapított – ezen belül a személyes adatok védelméről szóló – rendelkezéseknek, és a fogadó államokkal vagy nemzetközi szervezetekkel kötött megállapodások rendelkezéseinek megfelelően.

3. cikk

Értesítés összekötő tisztviselők kiküldéséről

(1) A tagállamok tájékoztatják egymást abbéli szándékukról, hogy összekötő tisztviselőket kívánnak kiküldeni harmadik államokba vagy nemzetközi szervezetekhez, az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságát (a Főtitkárság) pedig minden évben az összekötő tisztviselők kiküldéséről, beleértve azok feladatait is, valamint az összekötő tisztviselők kiküldéséről szóló, a tagállamok közötti együttműködési megállapodásokról.

(2) A Főtitkárság a tagállamoknak és az Europolnak küldendő éves összefoglalót dolgoz ki az összekötő tisztviselők tagállamok általi kiküldéséről, beleértve azok feladatait is, valamint az összekötő tisztviselők kiküldéséről szóló, a tagállamok közötti együttműködési megállapodásokról.

4. cikk

Összekötő tisztviselői hálózatok harmadik országokban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tagállamoknak ugyanazon harmadik országba vagy nemzetközi szervezethez kiküldött összekötő tisztviselői rendszeresen találkozzanak, vagy akkor, ha erre a lényeges információk cseréjéhez szükség van. Az Európai Unió Tanácsának elnökségét betöltő tagállam biztosítja, hogy összekötő tisztviselői kezdeményezzék az ilyen ülések megtartását. Amennyiben az elnökséget betöltő tagállamnak az érintett harmadik országban vagy nemzetközi szervezetnél nincs képviselője, a következő vagy az azután következő elnökséget betöltő tagállam képviselője kezdeményezi az ülések megtartását. A Bizottságot és az Europolt megfelelő esetben meg kell hívni az ilyen ülésekre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy ugyanazon harmadik országba vagy nemzetközi szervezethez kiküldött összekötő tisztviselőik segítsék egymást a fogadó állam hatóságaival való kapcsolattartásban. Adott esetben a tagállamok megállapodhatnak arról, hogy összekötő tisztviselőik felosszák maguk között a feladatokat.

(3) A tagállamok két- vagy többoldalú megállapodást köthetnek arról, hogy egy tagállam által egy harmadik országba vagy egy nemzetközi szervezethez kiküldött összekötő tisztviselők egyúttal egy vagy több más tagállam érdekeit is képviselik.

5. cikk

Együttműködés a tagállamok között a harmadik országokban tartózkodó összekötő tisztviselők útján történő információcsere tekintetében

(1) A tagállamok biztosítják, hogy összekötő tisztviselőik harmadik országokban és nemzetközi szervezeteknél a nemzeti jog és a kapcsolódó nemzetközi jogi eszközök szerint, valamint a személyes adatok védelmét szabályozó vonatkozó rendelkezések betartása mellett saját nemzeti hatóságaik részére információt szolgáltathatnak más, olyan tagállamokat súlyosan fenyegető bűncselekményekről, amelyeket nem képviseli saját összekötő tisztviselő az érintett harmadik országban vagy nemzetközi szervezetnél. A nemzeti hatóságok a nemzeti joggal és a fenyegetés súlyosságával összhangban értékelik, kell-e értesíteni az érintett tagállamot.

(2) A tagállamok összekötő tisztviselői harmadik országokban és nemzetközi szervezeteknél a nemzeti jog és a kapcsolódó nemzetközi jogi eszközök szerint, valamint a személyes adatok védelmét szabályozó vonatkozó rendelkezések betartása mellett más tagállamokat súlyosan fenyegető bűncselekményekről közvetlenül a kérdéses tagállam összekötő tisztviselőinek szolgáltathatnak információt, ha a tagállamnak van képviselője az érintett harmadik országban vagy nemzetközi szervezetnél.

(3) A nemzeti joggal és a kapcsolódó nemzetközi jogi eszközökkel összhangban a harmadik országban vagy nemzetközi szervezetnél összekötő tisztviselővel nem rendelkező tagállamok a vonatkozó információk cseréjének céljából megkeresést intézhetnek egy másik tagállamhoz, amely rendelkezik összekötő tisztviselőkkel az érintett harmadik államban vagy nemzetközi szervezetnél.

(4) A tagállamok saját nemzeti joguk és a kapcsolódó nemzetközi jogi eszközök szerint kezelik a (3) bekezdésben leírt megkereséseket, és a lehető leghamarabb nyilatkoznak arról, hogy az ilyen megkeresés teljesíthető-e.

(5) A tagállamok a személyes adatok védelmét szabályozó vonatkozó rendelkezések betartására is figyelemmel, hozzájárulhatnak a közvetlen információcseréhez a harmadik országokba és nemzetközi szervezetekhez kiküldött összekötő tisztviselők, valamint más tagállamok hatóságai között.

(6) Az (1) és (2) bekezdésben leírt feladatok elvégzése nem akadályozhatja az összekötő tisztviselőket eredeti feladataik ellátásában.

6. cikk

Közös szemináriumok összekötő tisztviselőknek

(1) Az egy vagy több harmadik országba vagy nemzetközi szervezethez kiküldött összekötő tisztviselők közötti együttműködés fokozása érdekében, amennyiben meghatározott igény mutatkozik az érintett harmadik országra vagy nemzetközi szervezetre vonatkozó ismeretekre vagy az azokon belüli beavatkozásra, a tagállamok közös szemináriumokat tarthatnak a bűnözés trendjeiről és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem leghatékonyabb módszereiről, kellőképpen figyelembe véve az EU vívmányait. A Bizottságot és az Europolt az ilyen szemináriumokra meg kell hívni.

(2) Az (1) bekezdésben leírt szemináriumokon való részvétel nem akadályozhatja az összekötő tisztviselőket eredeti feladataik ellátásában.

7. cikk

Hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok

(1) A tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságaikon belül kapcsolattartási pontokat jelölnek ki az e határozatban említett feladatok megkönnyítésére, és annak biztosítására, hogy a nemzeti kapcsolattartási pontok képesek hatékonyan és gyorsan ellátni feladataikat.

(2) A tagállamok írásban tájékoztatják a Főtitkárságot a hatáskörrel rendelkező hatóságaiknál létrehozott kapcsolattartási pontokról, és az e határozat szerint végzett minden későbbi változtatásról. A Főtitkárság ezt az információt *az Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi.

(3) E határozatot a meglevő nemzeti rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni, különösen a hatáskörnek a kérdéses tagállamon belül különböző hatóságok és szolgálatok közötti megosztását illetően.

8. cikk

Europol

(1) A tagállamok a nemzeti joggal és az Europol-egyezménnyel összhangban megkönnyítik az Europol azon megkereséseinek feldolgozását, amelyek a tagállamok olyan harmadik országokba vagy nemzetközi szervezetekhez kiküldött összekötő tisztviselőitől való információszerzésre vonatkoznak, ahol az Europol nem rendelkezik képviselettel. Az Europol megkereséseit a tagállamok nemzeti egységeinek kell címezni, amelyek a nemzeti joggal és az Europol-egyezménnyel összhangban határoznak a megkeresésről. A tagállamok harmadik országokba vagy nemzetközi szervezetekhez kiküldött összekötő tisztviselőitől származó információkat a nemzeti joggal és az Europol-egyezménnyel összhangban kell továbbítani az Europolhoz.

(2) Az összekötő tisztviselők feladatainak megállapításánál a tagállamok adott esetben figyelembe veszik azokat a feladatokat, amelyeket az Europol-egyezmény értelmében az Europolnak kell ellátnia.

9. cikk

Alkalmazás Gibraltárra

E határozatot alkalmazni kell Gibraltárra.

10. cikk

Értékelés

A Tanács az elfogadásától számított két éven belül értékeli e határozatnak a végrehajtását.

11. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 96/602/IB együttes fellépés hatályát veszti.

(2) A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 47. cikke (4) bekezdésének rendelkezése hatályát veszti.

12. cikk

Hatálybalépés

E határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követően 14 nappal lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2003. február 27-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. CHRISOCHOÏDIS